

„Most kellene...”

Bertók László emlékére

*Király utcai kockakő,
Kapualj-keret, hol van ő?
Botjára dőlve, földi kép,
Az égen tükröződik még.
Közöttük kozmikus huzat,
Atomok csendje, ős-tudat.
„Most kellene a szeretet”,
Megérteni, mit nem lehet.
Király utcai kockakő,
Kapualj-keret, hol van ő?
Örökre ott áll valaki,
S nem tudod megszólítani.*

Miért?

Bertók László halálakor

*A pillanat most tetten ért,
hogy gyöngye a szív s az ész kevés.
Mert miért a vers, a szó, a képzelet,
ha nem gyűrik le az anyag-végzetet?
Vagy a széthullásban beteljesülés?
Öröklét-semmi? Vízszintes repülés?
Csak a hiánytól válhat teljessé a kép?
S a Nincsben a Volt felragyog, ha még?
Test nélkül nyer formát, végső alakot?
Sugárzó nappallá sötét-darabok?
Miért, hogy nem látjuk, bár előttiünk remeg,
a dolgok mélyéből kiváló lényeket?*